

NORE-NYTT

*Villa Nore,
Mysen*

Nummer 1 – 2002
15. april
Utgivelse nr. 24
Årgang 12

MELDINGSBLAD FOR LOGENE TILSLUTTET I.O.O.F I INDRE ØSTFOLD

Noen glimt fra innholdet i Nore-Nytt denne gang

Redaktøren mener:

Vi blir til stadighet stilt overfor ulike typer dilemmaer som i høy grad utfordrer våre etiske holdninger. I så måte er dagens virkelighet her til lands - og ikke minst i utlandet - noe som gir oss grunn til å reise et berettiget spørsmål om hvor **etikken** tok veien.

For noen uker siden kunne vi lese i avisen at en svensk næringslivsleder hadde bevilget seg selv og sin etterfølger i et verdensomspennende konsern en pensjonsavtale som sikret ham 930 millioner svenske kroner. Kjære brødre og søstre: Smak på dette tallet; ni hundre og tretti millioner svenske kroner. Hvis vedkommende lever i 25 år med sin pensjon tilsvarende dette noe sånt som ca. 31,5 millioner norske kroner per år. Finnes det noe menneske på denne jord, der millioner lever i nød og elendighet, som fortjener en slik pensjon? Svaret gir seg selv. I ettertid har lederen det er snakk om fraskrevet seg mer enn 500 millioner kroner av sin gullkantede avtale, og likevel skulle han vel ha nok til seg selv og sin familie i fremtiden, slik at matbudsjettet er sikret!

Det er sunt at folk reagerer med sinne og avsky, slik det skjedde i denne saken. Det er imidlertid **ikke** et sunnhetstegn at denne lederen, og flere med ham både her hjemme og utenlands, tilsynelatende ikke forstår **hvorfor** verden rundt reagerer.

Det er betimelig å spørre om det ikke undervises i etikk på de lærestedene som utdanner slike ledere. Det er også høyst aktverdig å spørre om grådigheten nå har fått et så stort omfang hos enkelte av våre bedriftsledere, at de helt glemmer alle de andre som var med på å skape verdiene. Enron er et annet eksempel. Et middelmådig lite energiselskap i staten Texas slår seg opp i løpet av noen få år til å bli en multinasjonal gigant, med tilsynelatende uuttømmelige økonomiske ressurser. Verden rundt kjøper aksjer og venter på den store gevinsten. Selv våre hjemlige statlige fond som skal sikre pensjonene i fremtiden går hen og investerer en kvart milliard på Enron-aksjer. Når krakket kommer, noe som viser seg å bli den største konkursen i amerikansk næringsliv noen sinne, viser det seg at det hele har vært et luftslott der revisjonsfirmaet Arthur Andersen sågar har vært med på å skjule giganttapene. Det som nesten alle trodde var et bunnsolid multinasjonalt selskap, viser seg å være et gedigent bedrageri overfor de vanlige ansatte, aksjeeiere og ikke minst offentligheten. I timene før krakket kommer går toppledelsen hen og selger seg ut med store gevinster, mens de andre ansatte, som ikke sitter på informasjon om hva som faktisk foregår, mister både jobb, oppsparte pensjonsmidler og annen kapital de har investert i firmaet.

Slik kan det gå når jakten på raske penger helt har tatt overhånd. Grådigheten har enda en gang vist sitt sanne ansikt.

Det er vel fåfengt å hevde slike synspunkter i dagens turbo-økonomi, men kanskje burde en lytte mer til de næringslivsledere som setter tæring etter næring og selv går foran med et godt eksempel, hvis da slike ledere fortsatt finnes. Ikke vet jeg, men det er grunn til å frykte for at grådigheten også i vårt land begynner å ta overhånd. Enkelte topplederavtaler tyder på det!

Det er nå vi settes på prøve, vi som etter beste evne forsøker å etterleve de tre begrepene: **vennskap, kjærlighet og sannhet**. Vi gjør også våre feil, slik sett er ingen ufeilbarlige. Men vi har vissheten i oss om at vi skal forsøke å handle som **etisk bevisste og moralske individer**. Dersom vi lykkes med å overbevise andre om at etikk og moral fortsatt er verdt å kjempe for, vil verden kanskje bli litt bedre. Er det for sent å håpe?

Bjørn R. Opjordsmoen

Utgis av logene:
Nr. 31 Cecilia
Nr. 62 Håkon Håkonsson

Nr. 1 – 2002
Årgang 12
15. april 2002
Utgivelse nr. 24

Redaksjonskomité:
Liv Stadshaug
Solveig Johansen
Bjørn R. Opjordsmoen
Svein Olav Agnalt

Grafisk produksjon:
Svein Hellerud
Åse Karin Røsand

Innlegg i Nore-Nytt
Vennligst kontakt en i redaksjonskomiteen for levering av innlegg. Manuskript skrevet på maskin, men også håndskrevet manus mottas. For de som benytter PC ønskes både print og diskett med innlegget.

Innhold:

Redaktøren mener	2
Radar til redningsskøyta	3
Nr. 31 - Sekretærens spalte	4
Nye embedskollegium	4
Nr. 62 - Sekretærens spalte	5
Historisk møte	5
Tanker etter 2 år som Hovedmatriark	6
Tilbakeblikk	6
Tilbakeblikk på en OM-periode	7
Nytt Distrikt - ny Rebekkalair	8
Leirforening stiftet i det nye distrikt nr. 23 Smaalenene	8
Tirsdag 11. september 2001	9
Gutta på tur...	9
Cecilias sommermøte på Stortinget	10
DEBATT: Er medlemskap i lukkede organisasjoner uforenlig med det å inneha høye offentlige stillinger og/eller verv?	11
Internasjonale Odd Fellow dager 2001	12
Odd Fellow Palæet i København	13
Håkon Håkonssons sommermøte	14
Det gode liv i Spania?	15

DISTRIKT-STORLOGEMØTE for Rebekka

9. mars 2002 hadde vi en stor begivenhet på Villa Nore. Da ble det første Distrikt-Storlogemøtet holdt i det nye Distrikt nr. 23 Smaalenene.

Vi søstrene i loge nr. 31 Cecilia føler oss beæret over at vi fikk ha denne begivenheten i våre lokaler. Møtet ble ledet av DSS Jorunn Larsen. Det var også første gang at hun ledet et Distrikt-Storlogemøte. Vi var 26 Eks. OM samlet til en flott, høytidelig stund. Tre Fung. Eks. OM ble tildelt Storlogegraden: Svanhild Sandberg, loge nr. 17 Unitas, Inger Vestby, loge nr. 38 Astrid og Turid Halvorsrud, loge nr. 50 Kjeden. Vår egen Eks. OM Solveig Hunstad skulle også fått graden ved denne anledning, men av private grunner var hun forhindret, så hun ble tildelt graden i Moss den 2. mars da Distrikt nr. 7 Østfold hadde sin tildeling. Søster Mari Økland fra loge nr. 50 Kjeden fungerte som organist og som alltid gjorde levende musikk møtet ekstra stemingsfullt.

Etter møtet i logesalen gikk vi til

DSS Jorun Larsen i distrikt 23, til venstre og videre de tre Fung. Eks. OM som ble tildelt Storlogegraden: Svanhild Sandberg, loge nr. 17 Unitas, Turid Halvorsrud, loge nr. 50 Kjeden og Inger Vestby, loge nr. 38 Astrid.

et vakkert pyntet bord hvor vi fikk servert en kald-tallerken. Praten gikk livlig mellom gamle, gode venner. Det var taler av DSS Jorun Larsen, Eks. OM Turid Halvorsrud og Eks. OM Inger Johanne Karlsen. Vi hadde flott ser-

veringshjelp, nemlig OM Åse Karin Røsand fra loge nr. 31 Cecilia og brødrene Svein Hellerud og Magne Skadsheim fra loge nr. 62 Håkon Håkonsson. Vi takker varmt for den bistand de ga oss.

Kari Skadsheim SR.

Arne Limi til minne

Arne Limi, født i juni 1930, døde 21. desember 2001.

Han ble opptatt i vår loge i februar 1980. Han hadde mange verv i vår loge og var en kjær logebror. Det er tungt, sorgfullt og ofte uforståelig å stå ved et skille som her. Men, som en av våre klassikere sier:

"Vi vet at kornet falle må for ljåens blad, og ranke strå må visne bort og dø. Men kjernene som drysser ned i muldens sorte gjemmested skal bli til nye frø."

Vi vet Arne var rik på vennlighet, kjærlighet og sannhet og han var,

selv med sviktende helse, mer enn villig til å dele med seg av disse goder.

Vi vil takke for alt han gav, og alt uegennyttig arbeid som han gjorde for vår loge.

Vi lyser fred over hans minne.

Arne Limi er gravlagt ved Eidanger kirkegård, Porsgrunn.

Rebekkaløge nr. 31, Cecilia (L.O.O.F.)

SEKRETÆRENS SPALTE

Loge nr. 31 CECILIA har følgende jubilanter før St Hans.

Vi gratulerer:

10.06. 2002 Lena Utsigt Karlsen
60 år

21.06. 2002 Aslaug Gjerøw Erik-
sen 75 år

Når vi starter på høstsemesteret i august, har Ann-Berit Limi fylt 70 år. 15.08.2002 er hennes fødselsdag.

I tiden fram mot jul har vi fem Søstre som jubilerer:

08.09.2002 Liv Langås Brynjulvs-
rud 60 år

18.10.2002 Kari Skadsheim 70 år

26.10.2002 Dagny Jacobsen
85 år

03.11.2002 Reidun Lie Larsen
50 år

13.12. 2002 Sofie Eriksen
75 år

I løpet av dette året vil vi i alt få fire Veteranjuveltildelinger:

11.03.2002 fikk Anne-Bodil Tør-
holen sin 25-års Veteranjuvel i
Logen. Se spesiell omtale om
henne under.

Innvielser i Loge nr. 31 Cecilia:
Vi har økt vårt medlemstall dette året.

25.02.2002 ble Anne Ymbjörg Flo-
eng fra Mysen og ...

Til Høsten vil det igjen være en
Rebekka-søster som har vært
medlem i Loge Cecilia i 25 år.
23.09.2002 tildeles Ann-Karin
Torper denne hedersbevisning.

I november måned må vi igjen
kle oss i Galla og hedre to Søstre
som da vil ha tjent Logen i hele
40 år.

... Wenche Ekeberg fra Trøgstad
innviet i vår Orden.

I oktober 1962 ble Dagny Jacob-
sen og Bjørg Løvfald innviet i vår
Orden.

11.11.2002 tildeles disse to 40-års
Veteranjuveler.

Vi gleder oss til begge logekvel-
der.

Fotos: Asbjørn Nedregård.

Tildeling av 25 års Veteranjuvel i Cecilia

Mandag 11. mars ble søster Anne
Bodil Tørholen tildelt 25 års Vete-
ranjuvel.

Den høytidelige handlingen
ble foretatt av jubilantens fadder
og svigerinne, eks. Rådsrepresen-
tant Inger Lise Tørholen. Etter
den fine opplevelsen inne i loge-
salen ønsket UM Eva Jahren oss
velkommen til et festdekket bord.

OM Åse Karin Røsand holdt en
fin tale på rim for den nye vetera-
nen. Fadder Inger Lise Tørholen
takket søster Anne Bodil for tro-
fast medlemskap gjennom 25 år,
og for hva hun hadde vært for
vår loge. Den nye veteranen tak-
ket til slutt for den gode opple-
velsen i logesalen. Hun takket

også for alt det logen hadde gitt
henne gjennom 25 år, og håpet at
hun hadde gitt noe tilbake. I de
senere år har hun oppholdt seg i
Spania i vinterhalvår-
ret. Her har hun vært
med i en Odd Fellow
forening, og her har
hun truffet mange
hyggelige brødre og
søstre fra hele Nor-
ge, og fra andre
skandinaviske land.
Dette har vært en
trøst i savnet etter
sin egen loge, Ceci-
lia.

Etter en morsom
tak for maten tale

av May Loe Trippestad forflyttet
vi oss inn i salongen hvor det ble
servert kaffe og deilig marsipan-
kake som den nye veteranen

25-års jublanten flankert av (t.v.) OM Åse Karin Røsand
og Eks. RR Inger Lise Tørholen som foresto tildelingen.

ODD FELLOW-LOGE NR. 62 HÅKON HÅKONSSON

SEKRETÆRENS SPALTE

Jubilanter:

Knut Bakken, Kalfaret 15,
1832 Askim fylte 50 år
24.02.2002.

Nye brødre:

Jørn Vidar Lillestrand,
Hovsveien 39, 1831 Askim
ble tatt opp i logen
06.12.2001.

Døde:

Arne Limi, født 14.06.1930,
døde 20.12.2001.

Jørn Vidar Lillestrand.

Fotograf: Asbjørn Nedregård

Nytt embedskollegium i Håkon Håkonsson

Vi lovet å komme tilbake med bilde av kollegiet i Håkon Håkonsson for perioden 2001-2003 – og her er de.

Foran fra venstre ser vi Eks. OM Torfinn Jørgenrud, OM Jan Grefslie og UM Arild Lindbæk. Bak fra venstre kasserer Svein Olav Agnalt, skattmester Hans Kristian Foss, CM Harald Rømuld og sekretær Nils H. Olsson.

Har du tanker eller synspunkter du synes bør komme frem i Nore-Nytt – ta kontakt med en i redaksjonskomiteen.

Innspill fra medlemmene vil styrke Nore-Nytt og hjelpe redaksjonskomiteen i deres arbeid.

VENNSKAP
KJÆRLIGHET
SANNHET

Veteranjuveler i Håkon Håkonsson

Som bildene viser har vi denne terminen hatt en rekke jubilarer som har fått enten 40 eller 25 års hederstegn for trofast medlemskap. Vi har snakket med disse om Odd Fellow medlemskapets betydning. De er stort sett enige om at logen gir dem verdifull ballast som på mange vis har hatt stor betydning i det daglige, hjemme og på arbeidsplassen. De har likeledes gjennom årene skaffet seg et stort kontaktnett. Møte med andre i et miljø som er uten stress og krav til effektivitet, skaper velvære. Et velvære fullt av vennskap, kjærlighet og sannhet. Uttrykk som aldri mister sin kraft. Kollegiet vil gjerne ønske dere lykke til. Dere har alderens rike erfaringer og slike trenger logen. Siden det er vår hilser vi dere med en munter vårvis av Einar Skjæraasen.

De'r linnvær i skogen,
Det pipler tå gren
Det varmer om hjarte
Og tiner kring sten
Kom inn-åt meg jente,
No er du så pen.

Det følger e vise
Med vær og med vind:
Kom inn-åt meg jente
Med blømkjaka din.
Det smalar i isen,
Det smelter og rinn.

Det blonker i vatten
Og blinker i tårn.
En blåveis har vakne,
I barflekken står'n.
Kom inn-åt meg jente,
For nå er det vår'n.

Erik Tallaksrud ble 29. november 2001 tildelt 40 års Veteranjuvel. Det var Stor Sire Harald Thoen (t.v.) som foresto den høytidelige tildeling i vårt møte på Villa Nore, til høyre Storrepresentant Per Karlsrud.

Med en enkel høytidelig seremoni i sitt hjem ble Eks. OM Jan Lunder den 28. februar hedret med 40 års Veteranjuvel. Tildelingen ble foretatt av DSS Leif-Egill Karlsen, som også hadde med blomster fra Storlogen. På bildet jubilarer i forgrunnen og OM Jan Grefslie (t.v.) og DSS Leif-Egill Karlsen. OM Jan Grefslie hilste med blomster fra Loge nr. 62. Videre deltok Storrepresentant Per Karlsrud, Eks. OM Kjell A. Næss og Eks. skattm. Olgar Tørhølen. Bror Olgar er jubilarerens svoger og fikk også tildelt 40 års Veteranjuvel på logemøtet den samme kveld (bildet t.h.).

Odd Martin Skarpholt, bildet til venstre, ble tildelt 25 års Veteranjuvel 31. januar ...

... og Magnar Bøthun fikk sin juvel 4. april.

Julemesse i Loge nr. 31 Cecilia

Etter flere års stopp, tok søster UM Åse Karin Røsand opp igjen tanken om å holde julemesse i logen. På et ettermøte på vårparten 2001, framla hun planer om dette, og så begynte snøballen å rulle. Planer ble lagt, arbeidsoppgaver utdelt, og så var vi i gang med Kollegiet og Sosialnevnden i spissen. Spenningen steg etter hvert som "D-dagen" nærmet seg. Søndagen før, ble tingene som var laget eller innkjøpt, levert på Villa Nore og det var ikke lite som kom inn. Driftige logesøstre pakket ut og priset tingene. Bakevarene ble levert inn dagen før messedagen som var den 26. november.

Så kom dagen! – Lenge før kl. 18 var det fullt av logesøstre med venner i selskapslokalene på Villa Nore. Der sto det bord fulle av nydelige håndarbeider og flotte bruksting. På et stort bord bugnet det av mange slags julekaker, kransekaker og deilige brød.

Presis kl. 18 gikk "start-signalet" etter at søster OM Åse Karin Røsand hadde ønsket velkommen. – Og så var det nærmest kaos en lang stund! Folk strømmet til bordene og salget gikk strykende! Kakebordet var tomt i løpet av 15 min. og det var vanskelig å komme seg helt fram til bordene. – Men salget gikk strykende, og i 19-tiden var det mer eller mindre tomt for varer.

En suksess som vel initiativtakerne knapt nok hadde drømt om! Lodd-bøkene med mange flotte gevinster ble og utsolgt. Resultatet ble over all forventning! En stor takk går til Kollegiet og alle søstrene for en flott innsats!

Sol Johansen.

Det bugnet av varer til salgs.

Julemessen

Det var julemesse på Nore.
Det kom både små og store.
Til slutt ble det så mange,
eller var det lokalene som var for trange?

Søstrene hadde laget så mye pent.
Noen syr duker, forklær og brikke
og andre de strikker.
Det var sokker, tova tøfler og nisser og håndmalt glass.
Alt stod så pent på plass.
Her kan man kjøpe nye for en billig penge,
men det varte ikke lenge.
Her får jeg ta det med ro og ikke være frekk,
men da jeg kom til bordet, var nesten alt vekk.
Bordet med alle hjembakte kaker og andre go'saker –
Jeg så med gru og skrekk.
Etter noen minutter var alt vekk.

Det ble solgt lodder, og mange penger strømmet inn.
«Flotte gevinster. Kom og vann.»
En stor krystallbolle jeg vant,
trodde ikke det var sant.

Mange penger vi i kassen får.
Så nå må det bli messe også neste år.

M.L.T.

Småkaker, kransekake, brød – you name it! – ble revet bort på kort tid.

Kaffe og noe å bite i ble en slager, men vi hadde for få sitteplasser.

Juletefest på Nore

Den 6. januar i år ble det en riktig koselig juletefest med 75 påmeldte med stort og smått. Programmet var som før; gang rundt det fine juletreet med søster Solveig Bergholtz ved pianoet og søster Eli Gundersen som sangleder.

Barna fikk ferske boller og appelsindrikk, og etter maten samlet Nissemer (søster Bjørg Skjenneberg) alle de små rundt seg og leste eventyr for dem. Imens fikk de voksne kose seg med kaffe og wienerbrød.

Det var loddsalg og mer gang rundt treet. Også i år var barna både i Trampeland og ute på isen der reven trasket.

Plutselig kom Nissemer dansende inn med sekk på ryggen, og så vel voksne som barn sang om Nissen på låven. Hun likte nok den sangen, for det varte ikke lenge før ivrige små hender holdt rundt innholdsrike poser.

Nissemer forteller eventyr for de små – og alle var luttre øre med en nissemer i storform.

Barna koste seg mens det var trekning. Og hvis ingen går i fel-la, men passer seg for den, skal

Privatnemnda holde julefest etter neste jul igjen.

Sekr.

Festloge ved nyttår

14. januar, etter et høytidelig og stemningsfullt møte inne i logesalen, gikk søstrene ut til et flott festbord. Menyen var torsk med tilbehør. 7 elegante brødre fra Loge nr. 62 Håkon Håkonsson tok seg av serveringen, og den utførte de med imponerende presisjon og mye munterhet. De fikk

overrakt en rose hver sammen med en god klem fra UM Eva Jahren som takk for vel utført tjeneste.

Eks. OM Liv Langås Brynjulvsrud holdt en velformulert nyttårstale med takk for deilig mid-

Kaffe og Twist ble servert i sa-

longen. Søster organist Solveig Gundelsby hadde Logens fem minutter.

Som vanlig, ble også denne hyggelige festaften avsluttet med sangen: Snart slukkes lys og lampe.

Sekretær

Stilige herremenn fra Håkon Håkonsson sto for serveringen – og fikk roser og klemmer til takk.

Hei!

Her er jeg på banen igjen med noen dikt og sannhetskorn. Håper jeg kan spre litt glede og varme tanker. Først vil jeg takke alle mine søstre for fin støtte og forståelse i den travle og tunge stunden jeg har vært igjennom. Det er faktisk en del valg en må ta selv i voksen alder. Vanskelige valg til og med. Alene med mine 3 flotte gutter, og hatt noen hektiske måneder på skolebenken har det vært liten tid til logen. Men i tankene mine har alle mine søstre vært. Nå har jeg ny jobb, guttene og jeg bor fint og landlig til i Trømborgfjella. Er dere innom "fjella" liker jeg besøk! Igjen, tusen takk for forståelse – mine søstre.

Trofast natur

Minnet om vårblomstene i april, og mai's friske frodighet – hjelper meg gjennom en vinter til, for er det noe vi vet: Så er det at – selv om alt virker dødt –

"begravet" i kulde, så blir det jo født nye skjønnheter hver vår, når det tiner så smått. Natur eier LIVSKRAFT – den visshet gjør godt!

Vårtegn

Endelig er mørketiden over, solen er atter her. Vekker alle knoppene som sover på blomster, busker og trær. Snart begynner det nok å grønnes på marker, i skog og kratt. Og hele naturen forskjønnes – det er slutt på vinterens natt. Snart skal jeg atter få høre fuglenes muntre sang. Ennå en gang skal mitt øre fylles av vårveldens sang.

På jorden et sted

Tro ikke frosten som senker en fred av sne i ditt hår.

Alltid er det på jorden et sted tidlig vår. Tro ikke mørket når lyset går ned i skumringens fang. Alltid er det på jorden et sted soloppgang.

Til ettertanke!

Tillat deg å gjøre feil, og innrøm dem uten å nøle. Spør ikke "hvem har skylden" eller "hvordan kan jeg skjule dette", men heller om hva du kan lære av det hele. "Hvordan kan jeg gjøre det bedre?" Målet er å bli flinkere, IKKE å bli PERFEKT!!

Til slutt vil jeg ønske alle en kjempefin VÅR og SOMMER, og husk vi må ta vare på hverandre.

Hilsen i V, K og S
Hilde Dahl

Vet du det? – Vi prøver oss med litt allmennkunnskap

1. Når fikk Den Norske Storloge sitt Fribrev (Charter)?
 2. Hvem utstedte Fribrevet?
 3. Hvilket nordisk land fikk Odd Fellow først?
 4. Noen mener Odd Fellow betyr?
 5. Når ble leir nr. 7 instituert?
 6. Hvem var Cecilia?
- Hvem sa dette:**
7. Skitt i Norge, leve Toten
 8. Om hundre år er allting glemt
 9. Aldri har så få gjort så mye for så mange
 10. Lokk to Norway
 11. Jacta est alea
 12. Hva er Rubicon?

Hvem var disse historiske personer:

13. Galileo Galilei
 14. Margrethe Valdemarsdatter
- Lett blanding:**
15. Hvem malte Den nakne Maja?
 16. Når kom telefonen til Norge?
 17. Hvem etterfulgte Trygve Lie som generalsekretær i FN?
 18. Hvor mange år var Einar Gerhardsen statsminister?
 19. Når ble Christiania Oslo?
 20. Når ble Nidaros Trondheim?

Svarene må du snu bladet på hodet for å lese.

1. 1920.
2. The Sovereign Grand Lodge i USA.
3. Danmark.
4. Edsbrødre.
5. 1960.
6. Uekte datter av Håkon Håkonsson.
7. Bjørnstjerne Bjørnson.
8. Knut Hamsund.
9. Winston Churchill om RAF-flygerne i 1940.
10. Franklin D. Roosevelt under 2. verdenskrig.
11. Cæsar da han gikk over Rubicon.
12. En liten italiensk elv som renner ut i Adriaterhavet.
13. Italiensk fysiker og astronom.
14. Dronning av Norge, Sverige og Danmark.
15. Spanjolen Goya.
16. 1880.
17. Svensken Dag Hammarskjöld.
18. 17.
19. 1925.
20. 1931

SVAR på Vet du det?

Leir nr. 23 Smaalenene instituert

På et kollegiemøte i Leir nr. 7 "Østfold" den 16. november 2000, hvor også DDSS Leif-Egill Karlsen deltok, kunne denne berette at det i relativ nær fremtid ville en deling av distrikt nr. 7 bli foretatt. Som følge derav hadde Rebekka-leir nr. 2 "Borg" allerede signalisert at denne sannsynlig også ville bli delt. Årsak til deling av distriktet var at administrasjonsoppgavene etter hvert var blitt så belastende for DDSS at en form for avlastning av arbeidsmengden måtte foretas. En deling av distriktet syntes som den eneste løsning og derfor nødvendig. Som en følge derav var en deling av Leir nr. 7 "Østfold" uunngåelig. Man fant etter hvert ut at regionen Halden - Mysen - Sarpsborg ville bli det nye distrikt og Fredrikstad - Moss regionen fortsatte som distrikt nr. 7. Siden charterbrevet til Leir nr. 7 "Østfold" var gitt til Fredrikstad var det både rett og riktig at de fortsatte som Leir nr. 7 "Østfold". Nå begynte "ballen å rulle fort". Den 5. juni 2001 ble Sarpsborg og Omegn Leirforening stiftet. En dannelselse av en ny leir som følge av leirdeling på geografisk basis, er ikke helt det samme som å danne en ny leir fra bunnen av. En "skilsmisse" i en leir som her beskrevet er absolutt ikke problemfritt og blir for de fleste søstre og brødre i begge leire følt som smertelig. Men fra tid til annen er man nødt til å akseptere realistiske nødvendigheter, som i dette tilfellet. På rekordtid hadde Sarpsborg og Omegn Leirforening, med Hovedsmann Ragnar Olsen i spissen, nedlagt et enormt forberedelsesarbeid til stiftelse av den nye leir. Man var for så vidt i den lykkelige situasjon at de økonomiske krav som en ny leir må betjene, langt på vei var dekket via utskillelsen fra den finansielle kapital fra Leir nr. 7 "Østfold" og som tilkom den nye leir. Brødre av den nye leir har frem til institueringen bidratt med små og store gaver, spesielt må nevnes

Eks. OM Johannes Ramdal fra loge nr. 30 Grimkell som har sydd alle drakter til gradspill og spart leiren for tusenvis av kroner.

Den 16. mars 2002 ble Leir nr. 23 Smaalenene høytidelig instituert i Ordenens lokaler i Sarpsborg av bror Stor Sire Harald Thoen. Bror Stor Sire hadde tatt med seg fra Storlogen bror Stor Skattmester Per Arne Vidnes, Stor Vakt Knut Borgen som fungerte som Stor Sekretær og Stor Marsjall Olav Eggum. For øvrig medvirket DSS Leif-Egill Karlsen på understolen, Eks.DDSS Magne Skadsheim som fung. Stor Kapellan og Storrepresentant Roald Vigdal Johansen som fung. Stor Vakt. Følgende 5 patriarker avla ed som chartermedlemmer: brødrene Ragnar Olsen, Johnny Ludvigsen, Ole-Johnny Halvorsen, Svein Arne Hellerud og Kyrre Abelsen. Etter institueringen av Leir nr. 23 Smaalenene, ble leiren erklært som åpen og i embedene ble følgende innsatt av bror Stor Sire: Eks. HP Kyrre Abelsen, nr. 34 Fredriksten.

HP Ragnar Olsen, nr. 100 Olav Haraldsson.
YP Torbjørn Knape, nr. 30 Grimkell.

1. HM Johnny Ludvigsen, nr. 30 Grimkell.
Sekretær Ole-Johnny Halvorsen, nr. 34 Fredriksten.
Skattm. Svein Arne Hellerud, nr. 62 Håkon Håkonsson
Kass. John Engebretsen, nr. 100 Olav Haraldsson.

2. HM Andrew Westby, nr. 100 Olav Haraldsson.

Etter innsettelsen av det nye kollegium overlot bror Stor Sire overstolen til den nye Hovedpatriark Ragnar Olsen. Denne utnevnte så videre følgende embedsmenn:

YV Tore Hermansen, nr. 100 Olav Haraldsson.
IV Kjell Paulsen, nr. 30 Grimkell.
Fører Olav Evensen, nr. 34 Fredriksten.

Org. Ole Øyvind Moen, nr. 100 Olav Haraldsson.

1. LV Rune Bye, nr. 62 Håkon Håkonsson.

2. LV Johan Hvalshagen, nr. 62 Håkon Håkonsson.

3. LV Torfinn Jørgenrud, nr. 62 Håkon Håkonsson.

4. LV Åge Vikstøl, nr. 34 Fredriksten.

1. TV Helge Nielsen, nr. 100 Olav Haraldsson.

2. TV Sverre Gundersen, nr. 30 Grimkell.

Ark. Henry Asplund, nr. 30 Grimkell.

Etter dette inntok Bror Stor Sire igjen hovedstolen og innsatte bror Eks. HP Frank Lind som den nye leirs Storrepresentant.

Under til beste for leiren ble det gitt følgende gaver: Bror Stor Sire overrakte en sjekk fra Storlogen på kr. 20.000. Fra samtlige Eks. HP i Leir nr. 7 Østfold ble det av Eks. Stor Skattmester Einar Mathisen overrakt en sjekk på kr. 2.000. Videre mottok Leiren 2 klubber, den ene fra Leirene nr. 2 Borg, nr. 7 Østfold og nr. 21 Morenen. Den andre fra de 4 Odd Fellow-loger i distrikt nr. 23.

Det var en fullsatt logesal som overvar denne første historiske og høytidelige leirslagning i Leir nr. 23 Smaalenene. Etter at leiren var lukket ble de nyinnsatte embedsmenn og storlogemedlemmer høvelig fotografert av vår "hoff-fotograf" bror Asbjørn Nedregård.

Et stort og festlig pyntet festbord ventet patriarkene til brodermåltidet som bror 1. HM ønsket velkommen til og etter dennes anmodning utbragte bror Stor Sire H.M. kong Harald V's skål hvoretter kongesangen ble sunget. Til brodermåltidet ble servert: Laksepate med avokadokrem. Filet "Marsjall" med jegersaus og Anna-poteter. Til dessert ble servert sjokolademousse med appelsinkrem. Til dette ble drukket "Muscadet" (hvitvin), Crozet

Hermitage/Boheme Solento. Faris. I sin hilsningstale kunne bl.a. bror Stor Sire berette at i tillegg til de kr. 20.000 som ble overrakt i logesal, så hadde Leiren mottatt fra Storlogen diverse protokoller til en verdi av ca. kr. 15.000. Og som en mer personlig hilsen fra Storlogen, mottok hovedpatriarken vakre blomster. Foruten Stor Sire holdt følgende hilsningstale til den nye leir: Hovedpatriark Ragnar Olsen, som til slutt også takket for alle mottatte gaver.

DSS Inger Marie Johnsen hilste fra distrikt nr. 7 og overrakte blomster. Hovedpatriark Johnny Johansen fra Leir nr. 7 Østfold. Eks.OM Johannes Ramdal. Eks. Stor Skattmester Einar Mathisen. Stor Marsjall Olav Eggum takket til slutt for maten. I tillegg til kongesangen var det følgende sanger: "Livet" (ukjent forfatter) ble sunget etter forretten. Den nye leirsangen til Leir nr. 23 Smaalenene, skrevet av vår emnente skald Dagfinn Arnesen, ble

sunget etter hovedretten og den sangen skapte stor begeistring. Hele tilstillingen med bordets gleder, sanger og taler ble forsøkt geleidet av undertegnede.

Søstre og brødre fikk så servert kaffe i salongene. Man fikk sterkt inntrykk av at samtlige hadde hatt en stilfull, rik og hyggelig aften.

Frank Lind

Odd Fellow Leir nr. 23 Smaalenenes kollegium sammen med Stor Sire Harald Thoen som foresto innsettingen av de valgte embedsmenn. Foran fra venstre: Eks. HP Kyrre Abelsen, Stor Sire Harald Thoen, HP Ragnar Olsen. Bak fra venstre: Kass. John Engebretsen, Sekretær Ole-Johnny Halvorsen, Skattm. Svein Arne Hellerud, YP Torbjørn Knape, 2. HM Andrew Westby, 1. HM Johnny Ludvigsen.

Poesi

Poesi er ikke
sukkertøy for sjela,
ikke dynamitt for kjekke krigere.

Poesi er grønt gress,
sprudlende fjellbekker,
blomst i en bresprekk,
og bøker som snart skal åpnes.

"Når alt kommer
til alt,
er det
fellesskapet
mellom mennesker
som gir livet
dets verdi."

Wilhelm v. Humboldt

Røykeloven og Villa Nore

Statistikk viser at nær 40 prosent av den voksne befolkningen i Norge fortsatt registreres som faste røykere. Sammenlignet med andre vestlige nasjoner er dette et meget høyt tall. I Sverige er det nå under 20 % av den voksne befolkningen som røyker fast. I Norge har det vært avviklet "stump-røyken"-kampanjer i årevis, uten at dette ser ut til å lykkes i nevneverdig grad. Ungdom starter tidlig med sigaretten, og særlig ille er det at jentene ser ut til å overta guttenes rolle som storrøykere. En kan knapt gå forbi en gruppe elever i skolegårdens umiddelbare nærhet før en ser hvor mange av dagens unge som faktisk tar seg en blås. Helsemyndighetene forteller oss til stadighet at det er farlig å røyke, men det virker som om advarslene preller av som vann på gåsa, i hvert fall her i Norge. I USA er det nå vanlig at det er røykeforbud på restauranter, noe som gjør et besøk der til en helt annen opplevelse enn å sitte i mer eller mindre røykfylte norske restauranter. For ikke å snakke om hvordan det er for astmatikere og andre med helseproble-

mer å avlegge en pub eller en bar et besøk. I slike etableringer brytes røykeloven nokså systematisk, og kanskje til og med overlegg.

Hvordan er det så hos oss, i Villa Nore? Beklaget å måtte si det, men forholdene er langt fra tilfredsstillende. Det er selvsagt en menneskerett for røykere å få lov til å gjøre hva de vil med egen helse, men det er en like stor menneskerett for ikke-røykere å puste inn ren luft. Dessuten er det flere blant oss som sliter med astma og andre lungeproblemer, og for denne gruppen kan et opphold i salongene på Villa Nore fortone seg som noe av en lidelse. Og dette gjelder både før møtet starter, og ikke minst etter at måltidet er over, når medlemmene trekker inn i salongene. Det understrekes at jeg i denne sammenheng snakker om møtene i Håkon Håkonsson. Søstrene i Cecilia har bedre vaner enn oss, har jeg latt meg fortelle. Der er det ingen som røyker inne i salongene under for- og ettermøtene.

Er ikke tiden nå overmoden for å konstatere at røyking inne i salongene på Villa Nore, der det knapt finnes gode ventilasjonsmuligheter, er en uting som snarest bør opphøre? Bør ikke vi som Odd Fellow-medlemmer nettopp være blant de første til å ta hensyn til alle de som ikke tåler røyk, og som må lide seg gjennom oppholdet i salongene både før og etter losjemøtet?

Hermed er utfordringen gitt. Røyking i våre lokaler bør skje i dertil egnet røykerom. Hvis et slikt ikke kan anordnes, bør det ikke røykes inne. Her har kollegiet en stor utfordring i å finne en god løsning på problemet. Og løsningen må komme snart, ellers er jeg redd for at enkelte medlemmer ikke finner det helsemessig forsvarlig å delta i det sosiale samværet i Villa Nores salonger. Til det er dagens situasjon uholdbar for alle de som ikke ønsker – eller tåler – å puste inn tobakksrøyk.

Bjørn R. O.

Ordenshus og økonomi

Det er i år 40 år siden Villa Nore ble innkjøpt og arbeidet begynte med å ominnrede og bygge ut eiendommen til Ordenslokale for Odd Fellow loge nr. 62. Håkon Håkonsson og Rebekkaloge nr. 31 Cecilia. Blant våre brødre hadde vi advokat, finansekspert og arkitekt som kunne legge forholdene forsvarlig til rette og da vi fikk kontakt med mesterkokk og restauratør Mikael Jørstad, kunne arbeidet starte opp. A/S Nore ble etablert med logene Cecilia og Håkon Håkonsson og OM Olaf Kolstad som aksjonærer. Aksjekapitalen ble skaffet til veie ved at logene solgte rente- og avdrags-

frie lånebevis til sine medlemmer, men til kjøpesum og utbyggingskostnader måtte det naturlig nok tas opp lån, og takket være en enestående dugnadsinnsats av søstre og brødre kunne projektet gjennomføres.

De løpende utgifter til drift og betjening av lån måtte dekkes av husleie fra restauratøren og de to logene. Vi kom stadig på etterskudd med betaling av renter og avdrag på lån og etter hvert ble problemene så store at man så seg nødt til å søke Storlogen om tillatelse til å selge eiendommen. Søknaden ble innvilget og det ble

innledet forhandlinger med Røde Kors om salg av eiendommen, men med avtale om fortsatt bruk av logelokalene til Ordensbruk. Som alle vet nå, ble det ikke noe av salget. Vi kom over kneiken bl.a. ved gjennomføringen av den ordningen som også praktiseres i dag med at betaling for brodermåltidene ikke går direkte til restauratøren, men innbetales til A/S Nore som avdrag på husleie og med avregningen ved utgangen av året. På denne måten fikk A/S Nore en helt annen likviditet og vi maktet å beholde eiendommen. Stor Sire Håkon V. Ruud som hadde samtykket i salg av

eiendommen, var blitt avløst av Edgar Otterbech som ikke hadde fått med seg den gledelige utviklingen. Som redaktør av jubileumsberetningen til Storlogens 50-års jubileum i 1970 skrev han bl.a. følgende om vårt Ordenshus: « ... og det ble for brødrene et stort økonomisk ansvar. Eiendommen ble derfor solgt til Mysens Røde Kors, men klausulert med at nåværende og fremtidige Odd Fellow loger er sikret lokaler i eiendommen, og at kjøperne ikke vil leie ut lokalene til formål som vil virke til skade for egen eller Odd Fellows anseelse.»

I løpet av disse 40 år er det flere ganger tatt opp spørsmål om utvidelse og tilbygg for å skaffe bedre og mer hensiktsmessige selskapslokaler. Dette er imidlertid alltid strandet på økonomien. Et av forslagene gikk bl.a. ut på at logemedlemmene skulle bidra med innbetaling av kr. 5000 hver.

For A/S Nore har det i alle år vært en nærmest fra hånd til munnsituasjon. Ved større investeringer har man gått til aksjonæ-

rene og sagt: vi må ha mer penger. Dette gjaldt bl.a. overtakelse av møbler og inventar i kjøkken og selskapslokaler, brannvarslingsanlegg og sist til uteanlegg. Selskapet har ikke hatt noen muligheter til å legge opp fonds til å møte krisesituasjoner. Det har heller ikke Håkon Håkonsson, men Cecilia har i så måte vært atskillig mer forutseende ved at de har opprettet sitt Norefond med regelmessige avsetninger.

Ved at Håkon Håkonsson nå har forhøyet kontingenten til kr. 1200,- pr. år og vedtatt en endring av særloven slik at også veteraner over 70 år skal betale full kontingent og også Cecilia har forhøyet kontingenten til kr. 1200,- pr. år, skulle forholdene ligge vel til rette for at både loger og A/S Nore får en tilfredsstillende og forutsigbar økonomi.

Logene må være forberedt på høyere husleie, men kan samtidig også sette av midler til husfond, og for A/S Nore vil husleiene fra

restauratør, loger og andre leieta-kere åpne muligheten for at selskapet ved større investeringer kan ta opp betydelige lån som de ikke vil ha problemer med å betjene. For logene vil første oppgave bli å innbetale den lovpålagte forhøyelse av aksjekapitalen innen årets utgang og A/S Nore kan begynne å arbeide seriøst med planer om utvidelser av selskapslokaler, handikapvennlig atkomst, toalett- og garderobeforhold, og i mellomtiden må både A/S Nore og logene ta vel vare på den bedrede økonomien.

Til slutt vil jeg også nevne sparegrisen. Den har fortsatt sin berettigelse, men de innsamlede midler skal ikke gå til logens daglige drift, men avsettes til broderfond og til eksterne sosiale ytelser.

Jeg ønsker A/S Nore og logene Cecilia og Håkon Håkonsson lykke til med en bedre framtidig hverdag!

Magne Skadsheim

Til ettertanke

Om du har mat i kjøleskapet, klær å ha på deg, tak over hodet og en seng å sove i ... Da er du rikere enn 75% av verdens befolkning.

Om du har penger i lommeboken, litt i banken og noen slanter på sparegrisen ... Da tilhører du de 8% rikeste i verden.

Om du våknet i morges mer frisk enn syk ... Da har du det bedre enn den millionen som ikke kommer til å overleve denne uken.

Om du aldri har opplevd krigens faser, ensomhet i fangenskap, vært utsatt for tortur eller vært

plaget av sult ... Da ligger du bedre an enn 500 millioner mennesker i verden.

Om du kan gå i kirken uten å bli trakassert, arrestert, torturert eller drept ... Da er du lykkeligere stilt enn tre milliarder mennesker i verden.

Om du holder hodet høyt med et smil og er takknemlig ... Da er du lykkelig stilt ettersom mange kan vise takknemlighet, men få gjør det.

Om du kan holde noens hånd, klemme noen eller klappe noen på skulderen ... Da er du lykkelig

stilt ettersom du kan gi noen lindring.

Om du leser dette er du dobbelt lykkelig ettersom noen tenkte på deg og dessuten ... Du er lykkelig stilt ettersom to milliarder mennesker i verden ikke engang kan lese.

Ha et riktig godt nytt år og tenk på hvor lykkelig stilt du er som har noen som tenker på deg!

Klem fra Anne-Lise

Påskerefleksjoner

Alle folkeslag lever etter sine kulturelt bestemte ritualer. Slike ritualer kjennetegnes ved handlinger som gjentas år etter år og som har vært en del av folkets liv lenger enn noen kan huske. Masaiene på Øst-Afrikas savanner har i århundrer vandret med kveget sitt på tvers av landegrensene, noe som ikke alltid vekker like stor begeistring i Nairobi, Kampala eller Dar Es Salaam. Våre hjemlige nomader i nord, samene, har på denne tiden av året så smått begynt å tenke på den årvisse vandringen ut mot kysten med reinflokkene som skal på sommerbeite. Og for å sette det litt på spissen; her sørpå drar by- og bygdenomadene over Svinesund på sin tradisjonsrike påskehandel på selveste Skjærtorsdag. Og her sitter jeg, en påskennomade, foran PC'en langt oppe i den norske fjellheimen og lurar på hvorfor jeg er her, med snø til langt opp på hyttevinduerne, klisterføre og temperaturer rundt null grader. Jeg bærer ved, henter vann og benytter den kalde utedoen som så mange ganger før. Og dette gjør jeg i stedet for å sitte på en utekafe i byen, nyte solen mens en nipper til en god kopp espresso eller et godt glass vin, mens vårens gleder bokstavelig talt sildrer ned over ryggraden og helt inn til den

solfylte marginen av sjelen. Har du, kjære leser, reflektert over det samme som jeg? Har du lurt på hvorfor tusenvis pakker bilen og snegler seg av gårde til fjells i bilkø, til den store stillheten, som kanskje ikke er fullt så stille som før i tiden, der det nå er kø i heisanlegget, kø i løypene og kø på butikken?

Jeg tror jeg vet svaret. Det har noe med tradisjoner å gjøre. Denne skribent – og mange tusen andre med meg – har tilbrakt barndommens påskeferier på skitur over hvite vidder, soling i bakkehellene og – om kveldene – alle slags spill mens peisvarmen skapte en god og døsigg stemning. På hytta ble det spilt ludo og monopol med mor, far og søster, og ofte var det en av oss som vant. Kanskje var det lagt opp slik på forhånd at nettopp vi som var små skulle vinne? På Sjusjøen har jeg vært

på hyttetur med venner helt siden vi ble gamle nok til å få dra alene. Så kom tiden da en selv ble familiefar med kone og barn, og ritualet gjentok seg. Her har jeg dratt pulken over halve Hedmarks-vidda mens barnet stort sett tilbrakte turen med å sove. På hytta fylte vi opp påskeegget med godterier av alle slag, noe min datter fortsatt husker med glede. Den unge damen, som nå snart er 30 år, forventer stadig å finne et velfyllt påskeegg fra mor og far når hun ankommer hytta fra sin urbane hverdag i hovedstaden. Sa jeg noe om tradisjoner? Kanskje er det nettopp dette at familien kommer sammen som er hele hemmeligheten med en vellykket påsketur, at det er tid nok til den gode samtalen, til å løse påskensøtten sammen, lese og spille kort? Ja, er det ikke nettopp dette som er det gode liv, at familien har tid for hverandre og kan gjøre alle de tingene det ikke er plass til i den travle hverdagen der hjemme?

Mon tro om ikke de fleste påskefarere føler det slik?

Ha en god etterpåske og vår, alle sammen.

Bjørn R. O.

Livsvisdom

Kroppen sier ifra!

Lytt til kroppens signaler, kroppen er det beste instrument til å måle hvordan du er psykisk.

Vær ærlig!

Godta at du ikke kan like/bli likt av alle på jobben. Kollegaer er viktigste årsak til utbrendthet i jobben!

Gi ros!

Mangel på gjensidig ros er en årsak til utbrendthet i ekteskap og i jobb!

Si nei!

Still deg spørsmålet hva som er nok for DEG og ikke for andre.

Våg å gå glipp av noe!

Ta deg tid til å være alene av og til, la strømmen komme tilbake av og til.

Gjør dine egne valg!

Finn ut hvilke ting, mennesker og situasjoner som fyller deg opp, og hva som tapper deg ut. Det er galt å føle at man må være sammen med mennesker man ikke har noe til felles med!

Snu på flisa!

Finn andre vinkler på livet, kanskje flere eksamener ikke er tingen akkurat nå?

Ikke la noen trekke deg ned!

Gjør opprør mot alle som vet best hva som er bra for deg. Ikke bry deg om maktmennesker som vil heve seg opp ved å dytte deg ned.

Vær litt rampete!

Unn deg en liten rampestrek, god galskap er bra!

Sett normene selv!

Lag dine egne livsregler og vær villig til å forandre dem!

Gi deg selv en tabbektiv!

Lykke til med livet ditt!!!

Beretning til Seniorklubbens årsmøte

24. januar 2002

Det er i året holdt 10 møter, fordelt på 6 møter i vårterminen inkl. sommerturen til Rottneros Park, og 4 møter i høstterminen. Gjennomsnittlig fremmøteprosent for hele året er på tilfredsstillende 64,1%. Fremmøtet for vårterminen er på hele 68,5%, mens derimot høstterminens fremmøteprosent er så vidt lav som 57,4%. Det er grunn til å nevne at av klubbens 27 medlemmer er det to stykker som har 2 fremmøtedager og en av brødrene har ett fremmøte. I tillegg har Alf Lie av naturlige grunner ikke hatt anledning til å møte i den senere tid. Med dette som bakgrunn må vi ha lov til å si at fremmøtet har vært meget tilfredsstillende bortsett fra på et par av høstterminens møter.

Vi har i løpet av året feiret to 80 års jubilanter og en 70 års jublant. På årets første møte, 25. januar, var vi invitert til å feire Alf, som hadde fylt 80 år den 21. Allerede 22. mars var det vår formann, Frank, som inviterte oss hjem til General Ruges vei for å feire hans 70 års dag og sistemann i trekløveret var Magnar som 10. mars samlet brødrene for å feire hans 80 års dag. Dette er populære innslag i møteprogrammet og vi skal ikke se bort fra at disse har vært med på å dra

fremmøteprosenten opp i vårterminen. Dog hadde vi det beste fremmøtet 22. februar hvor hele 24 brødre møtte frem for å høre fra Per og hans families opplevelsestur til Tanzania. De to dårligste fremmøtene hadde vi ved bedriftsbesøk i Media Øst, 14 stk. og møte 8. november hvor næringssjefen i Eidsberg kommune var foredragsholder. Godt fremmøte var det, 18 stk., da Gunnar på kort varsel stilte opp og holdt et høyst aktuelt og interessant foredrag om forberedelsene til høstarbeidet i hagen. Vi bør kanskje merke oss signalene som ligger i disse fremmøtetallene. Til julemøtet hadde vi kopiert opp Julekveldsvisa av Prøysen og med en liten jule-tallerken skapte både måltidet og sangen en liten forsmak på høytiden som var nær forestående.

Seniorklubbens store velgjører, Per Jacobsen, har også for året 2001 forært klubben en penge-gave på kr. 10.000 og samlet utgjør pengegavene nå det anselige beløp på kr. 40.000 + renter. Det ble i vårt første styremøte 10. januar fattet vedtak om at det skulle utarbeides vedtekter for anvendelse av gavene og Per Karlsrud og Dagfinn Arnesen i nært samarbeide med Per Jacobsen fikk i oppdrag å legge frem

forslag for Seniorklubben.

Forslaget ble fremlagt på vårt seniortreff 13. september og enstemmig godkjent av de 14 seniorene. Vedtektene ble også referert på vårt seniortreff 11. oktober hvor 18 brødre møtte.

Vedtektene er heftet inn i møteprotokollen og er tilgjengelige for de som måtte ønske det.

På logemøtene 15. februar og 29. november ble to av logens veteraner hedret med 40 års Veteranjuvel og naturlig nok finner vi disse trofaste hederskarer i våre rekker. Br. Magne ble tildelt hedersbevisningen 15. februar og br. Erik 29. november. En av Indre / Øvres medarbeidere hadde etter overrekkelsen til sistnevnte et intervju med Stor Sire Harald Thoen.

Når jeg til slutt nevner at Nore har fått nytt vertskap er det noe alle har merket seg. Ekteparet Forbord er trøndere, men nå bosatt i Skiptvet og driver i tillegg Gilje Catering og selskapslokaler i Askim.

Sekr.

PS. På vårt årsmøte ble det foretatt valg av nytt styre. Følgende ble gjenvalgt ved akklamasjon:

Formann:	Frank Lind
Sekretær:	Åge Lintho
Kasserer:	Paul Evensen

Vår verden

Slik verden styres er helt utrolig.
På maktens tinder har tåper bolig.
Jeg stiller spørsmålet ganske titt.
Har hele grasrota spilt falitt?
Skal våpen sørge for fred i verden.
Da la oss slippe bli med på ferden.
Det er en gruffull konstellasjon
og helt uverdigg enhver nasjon.
Men kanskje en gang
i kraft av alle,
man stiller opp og lar
makten falle!

Borgny Andersen

FAR

Mine foreldre hadde et vidunderlig hjem, der hadde rom og stoler navn. En atmosfære som alle likte seg i. Der lærte du det du behøvde av å bruke dagen. Far visste alt om blomsternavn, om hendelser i nærsagt i hver en krok. Han tok vare på alt av eldre ting, lenge før de fleste tenkte den tanken.

Vi barna gikk i naturen med kauser (utskjærte drikkekar) i beltet. Enda i den tiden for en del 10-år siden kunne en drikke glupsk av en fjellbekk. Saft og brus i fjellet, nei det var en fornærmelse til naturen. Far viste mang en arkeolog hvor de skulle grave for å finne oldsaker – og de fant i masse vis. Du kunne «øse» av far, skolelærer var han, ellers virket han som «pytt i panne» i bygda fra prest til klokker med hva det innebar. Det var å døpe barn og prate ved en begravelse og hjelp til der han kunne. Religiøs, nei men ærbødighet for livet, ja. I uvær kom ikke presten frem, men min far var der med sine gode hender og trøst. Rik på gods og gull var han ikke, men et stort hjerte hadde han.

En av hans vondeste dager var i moderne tid, da noen glupe hoder fikk det flotte steingjerdet bort rundt kirken som nærmet

seg 100 år. Det rystet hans sjel. Han tenkte på de mange hender, krokete rygger som hadde arbeidet og bært denne steinen og slikt skulle vi andre ha ærbødighet for.

Mennesker var min fars store interesse blant mye annet. Han skrev en del barnebøker og lignende. Alltid måtte du ha noe på dine reiser, turer i skog og mark. Vi barna ble temmelig flaue om vi ikke hadde noe å fortelle. Vi sørget faktisk for å ikke komme i slike situasjoner.

Videre, samer var hans beste venner, stor respekt for hva de sto for. Det hadde han nok fra sitt hjem. Farmor hadde mye å fortelle om samenes «ganing», som hun trodde fullt og fast på (ganing er å kaste ulykke på deg). Men det var ikke av redsel min far hadde slik nær kontakt med samene. Dette folkeferdet hadde mye, mye mer å by på av interesse. De var mennesker av naturen. Kunstnere var de alle, det gikk i arv.

Far hadde bekjentskap også i andre folkegrupper. Kom der «fante-pakk» forbi en sen regnfull kald kveld, fantes der alltid husly for dem. De på sin side stjal aldri en flis fra han.

Original var min far på mange måter. Hatten han brukte var spe-

siell. En ny sådan måtte igjennom noen behandlinger før de to ble duse. Det var diverse bretter og en dytt i midten før den kunne brukes. Slike hatter ble oppkalt etter min far og brukt i skuespill i ungdomslaget. Men alle var glad i far det var ikke vondt ment.

En god latter du fikk. Du hjalp og gav dem skuespill du skrev til dem når de oppradd var, nei ingen kritikk selv om som sagt de brukte hatten din til morsomme «stikk». At du i 1984 åpnet de Nordnorske festspillene med selvskreven prolog. Nei det skulle vi ikke prate om. Har du hørt slikt.

Min far hadde stor respekt for fjellet selv om han vandret mye der i all slags vær og vind. Han var veldig glad når han var i fjellet. Den siste kvelden min far levde lå hele fjellrekken purpur-rød. Så vakkert hadde vi aldri sett fjellet. Jeg så på øynene til far at de to sa farvel til hverandre. Neste dag var far død. Fjellet lå i grå, grå tåke. Vi så at det var en veldig våt tåke. Fjellet gråt.

I vennskap, kjærlighet og sannhet vil jeg hilse deg far.

Ingegjerd Garai